

ÚKOLY

letošního výcvikového **ROKU**

Nejdříve chci poukázat na zásadní **charakteristické rysy** celého příštího období.

Půjde především o upevnění **politické názorové jednoty** na podkladě marxismu-leninismu, hlubokého internacionálního cítění, nacházejícího výraz v upevňování Varšavské smlouvy a samotné ČSLA jako čelního, exponovaného prvku této soustavy. Dále o dosažení plné **akceschopnosti nově sformovaných organizačních struktur** na všech stupních, respektující diferencovanou úlohu i odpovědnost, zejména v procesu řízení. O další **zvyšování celkové připravenosti ČSLA**, které lze dosáhnout rázným upevněním kázně, intenzitou a moderností výcvikového procesu vojsk i štábů, při osvojení si zvláštností operací a boje v počátku války v těsné součinnosti všech druhů vojsk, při propracování branného systému vojenské oblasti a v těsné součinnosti se spojeneckými vojsky.

Tak rozsáhlé a vzhledem k současnému stavu i složité úkoly ještě před námi nestály. Cíle můžeme dosáhnout jen širokou aktivizací a zainteresovaností jak velitelského sboru na všech stupních, tak celé nejširší vojenské veřejnosti. To konec konců je přímá osobní práce velitelů a politických orgánů. Výsledky budou více než kdykoliv předtím měřítkem jejich angažovanosti a schopnosti.

I když nechci oddělovat od sebe část politickou a odbornou (jak jsem již zdůraznil ve formulování hlavních směrů), v dalším chci blíže rozebrat především obsahové problémy vojenské specifiky příštího roku.

Především je třeba výrazně zvýšit funkčnost vojenského organismu a dosáhnout takového stupně, který by plně odrážel současné potřeby pružného a dynamického velení. Tzn. **dosáhnout organizační struktury armády jako cel-**

ku při dořešení všech nezbytných kádrových změn a vytvořit předpoklady pro její dlouhodobou funkčnost a výraznou kádrovou stabilizaci. Naladění potřebných řídicích a funkčních vztahů není totiž jen otázkou statutární a realizace pracovní náplně, ale vstupuje do nich především dlouhodobý i operativní proces řízení, jeho správné dimenze, které dávají dostatek prostoru pro iniciativu a vyhraňují i odpovědnost, nejsou jen krátkodobou činností, ale vstupem různých subjektů vyžadují i konfrontaci s praxí, vzájemnou toleranci a citlivost.

V celém tomto procesu jistě sehraje základní úlohu nově organizované **ministerstvo národní obrany**, jehož úloha se výrazně sníží ve vztahu k operativě a naopak bude vyhraněně působit do perspektivy a koordinace.

Naproti tomu **okruhové stupně**, které mají jasné cílové roční úkoly, musí je realizovat, uplatňovat pevné direktivní řízení v oblasti přípravy vojsk a štábů a vytvářet především pro tuto oblast výhodné podmínky pro její koordinaci a materiálně technickou základnu. Při tom na ně bude soustředěn i problémový nápor realizace vojenské části branného systému, jako přímého řídicího článku teritoriálních výkonných orgánů

Armádní stupeň bude článkem skutečného bojového velení a řízení, který má těžiště své práce především v udržení trvalé a vysoké bojové pohotovosti vojsk. Proto se musí oprostít od vedlejších povinností a sehrát nejvýraznější úlohu při realizaci náporu za vyšší kázeň a úroveň polní přípravy velitelů, štábů a vojsk.

Při tom současně všechny tyto stupně samy o sobě musí dosáhnout v průběhu roku **sladění**, a to nejen v mírovém řízení, ale zvláště v polní činnosti při dosažení vzájemné návaznosti a potřebných vazeb na podřízené a řídicí stupně. Při plnění tohoto úkolu se můžeme opřít o již dříve ověřené **metodiky práce** polních stupňů velení. Tyto však tvoří jen kostru, tj. metodický postup, který si musíme osvojit, zformovat na vlastní kádry a přizpůsobit specifice štábů.

Základním předpokladem však je výrazné **zvýšení individuální teoretické připravenosti** každého jednotlivce pro vlastní funkční činnost. Četné a rozsáhlé kádrové změny, značný posun kádrů, přímo životně si vynucuje potřebu intenzivního samostatného studia, seminárního sladování názorů a jednotného chápání soudobého vševojskového boje a operace. Zde by měla především výrazně vystoupit úloha a místo náčelníků štábů a operačních složek a jejich snaha v co nejkratší době dosáhnout odborné fundovanosti jednotlivců jako základ akceschopnosti oddělení a štábů v polních podmínkách. Musíme zvládnout nejen zásady vlastního vedení operací, ale se stejným úsilím studovat pravděpodobného nepřítele, jeho organizační strukturu, výzbroj, operační a bojové možnosti, osvojit si dokonale pravděpodobné válčiště a jeho specifické rysy. Stejnou pozornost budeme věnovat i technickým způsobům praktického velení, ať již jde o zvládnutí spojovací soustavy, tak i způsobů jejího plného využití pro operační velení.

Jistě bude správná určitá posloupnost všech těchto opatření, která musí být harmonicky vyvážená, navazovat na sebe a vytvářet ucelenou obsahovou a metodickou řadu opatření k dosažení stanoveného cíle. To jistě najde objektivní výraz ve vlastním plánu postupné přípravy a sladění každého štábu a na každém stupni. K jeho ověření proběhne řada praktických vojenských i velitelско-штábních cvičení, která bude řídit jak ministerstvo, tak i jednotlivé stupně.

Složitější situace bude v oblasti **teritoriálního velení**, kde dochází k zásadnímu přehodnocení v poslání teritoriálních orgánů, které přecházejí z forem

administrativního orgánu na velitelské prvky. Zde bude nezbytné postupně aplikovat již řadu vžitých zkušeností a praxe polních orgánů velení na vlastní činnost při respektování řady zvláštností této problematiky.

Obsahová náplň a zaměření operační a bojové přípravy našich vojsk a štábů bude rozvíjet a aplikovat základní doktrinální principy platné pro naši armádu v jejích specifických podmínkách prvního operačního sledu států Varšavské smlouvy, který je v dotyku s nejnebezpečnějším potenciálním nepřítelem, tj. západoněmeckým bundeswehrem a hlavním uskupením USA v Evropě.

Tato skutečnost vyžaduje základní obsahovou orientaci na prohloubení a propracování všech otázek spojených s **diferencovanou bojovou pohotovostí vojsk**, v nichž významné místo, kromě systému PVOS a frontového letectva, musí zaujmout kádrově naplněné pohraniční svazky. U těchto vojsk chceme dosáhnout takového rytmu výcviku a života, aby plně odrážel specifické úkoly, které plní hotovostní síly a dosáhnout výrazného snížení doby a schopnosti přechodu všech kádrových sil k plnění rozhodné útočné činnosti. To znamená hlouběji a důsledněji propracovat problematiku **přikrytí** a zvládnout úkoly spojené s rychlým vytvářením úderných uskupení formou širokého manévru. Teoreticky i prakticky bude nutné dále ověřovat nejen činnost vojsk, ale i celého branného systému vojenské oblasti v období narůstání válečného nebezpečí, při čemž mimořádnou pozornost budeme věnovat principiálním otázkám zvyšování odolnosti rozhodujících prvků operační sestavy, zejména letectvu, jednotnému systému protivzdušné obrany, raketovému vojsku a místům velení. V metodické oblasti je nezbytné dokončit rozpracování a ověření kontinuity systému velení při jeho přechodu z mírové činnosti na polní, při snaze o maximální zkrácení nezbytných lhůt pro rozvinutí spojovacího systému.

Ve vojskové a štábní praxi budeme věnovat větší praktickou pozornost i důkladnost **cvičením spojeneckého charakteru**, zejména s vojsky a štáby Střední skupiny vojsk, v nich pak především dorešit otázky operační a taktické součinnosti, zejména při praktickém velení.

Z hlediska potřeb naší armády je též nezbytné procvičit **ucelenou tematiku frontové útočné operace** v jejích specifických podmínkách válčiště, tedy jak první, tak i další armádní operaci, vedenou jak s použitím klasických bojových prostředků, tak i období přechodu na jaderné zbraně a rozvinutí operací jaderného období války.

S mimořádnou pozorností procvičíme otázky řízení **komplexního průzkumu** v jeho nové diferencované podřízenosti, zkrácení potřebných lhůt k zjištění rozhodujících objektů průzkumu a nezkrácené, rychlé a přesné předané údaje jako podklady pro zásadní rozhodovací proces operačních i taktických štábů a velitelů.

Vyvineme větší snahu k dosažení **vševojskového charakteru** našich zaměstnání, a to v jejích komplexnosti s pozemními vojsky, frontovým letectvem, v návaznosti na zvláštnosti přifrontové činnosti PVOS a jednotném spojeneckém systému protivzdušné obrany i s postupným přibíráním teritoriálních prvků velení.

Ve **frontovém letectvu** jako jeden z dalších úkolů půjde o osvojení si jeho činnosti ve vzdušné operaci jako nedílné součásti strategické operace na válčišti. Chceme podrobně propracovat a zvládnout metody a způsoby zabezpečení bojové činnosti dálkového letectva působícího na operačním směru činnosti frontu. Také ve způsobech součinnosti frontového letectva s pozemními vojsky budeme zdokonalovat zejména techniku palebné podpory při činnosti v malých

výškách z různých náletových směrů, bez opakování stereotypních manévřů k úderu na zvolené objekty, zejména malorozměrné, pohyblivé, zvláště pak na prvky bojové sestavy raketového vojska.

V **operačním týlu** se ukazuje nezbytné dále hledat způsoby a formy zrychlení přísunu a obnovování bojeschopnosti vojsk a to zejména v podmínkách soustředěných, rozsáhlých a různorodých ztrát. Zvláštní teoretickou a praktickou pozornost chceme zaměřit na funkční schopnost teritoriálního týlu v období zabezpečování přesunů dalších operačních sledů s efektivním využitím dosažitelných zdrojů.

Do čela pozornosti všech musí se dostat však intenzivní, moderní a náročná **příprava vojsk**, která v sobě více než dosud musí odrazit prvky a charakter soudobého boje, a to nejen po stránce způsobu jeho vedení, ale i zvýšení psychické přípravy vojáků pro boj.

Vysoká zátěž [jak fyzická tak psychická], kterou je především zvýrazněn soudobý boj, nenašla dosud potřebné uplatnění v přípravě našich jednotek. Zaměstnání nejsou často dostatečně náročná na tyto oblasti, jsou až stereotypní a málo zajímavá. Neprovršují skutečné mentální, fyzické a psychické vlastnosti vojáků, často stojí jen na okraji vojenského života a nejsou zaslouženým středem pozornosti orgánů všech stupňů. Bude proto potřebné s plnou odpovědností dovést důsledně do všech praktických závěrů formy výcviku vojsk v urovnané metodické posloupnosti, komplexnosti, odrazit v nich i změny úrovně výcviku vojáků jednotlivých nástupních termínů.

S daleko větší intenzitou musíme organizovat takový výcvik, který vyžaduje vysokou fyzickou námahu, jako jsou dlouhé a rychlé přesuny bez techniky, boj motostřeleckých vojsk mimo vozidla, specifické formy boje v horách, v lese, v noci a chtěl bych podtrhnout potřebu intenzivně procvičovat **boj o osady**.

U tohoto úkolu se chci krátce zastavit. V našich výcvikových prostorech jsou dnes již značně omezené možnosti pro procvičování této tematiky, i když vzhledem k charakteru válčičtějšího boje o osady bude jedním z typických prvků bojové činnosti. Ne vždy zničí nepřítel jaderné zbraně. Téměř vždy bude k obraně využívat výhodných prostorů a míst, mezi něž zejména pro svoji odolnost a schopnost organizování obrany budou patřit osady a města. Likvidace takových ohnisek odporu nebude zpravidla záležitostí prvních sledů, které ve snaze udržet vysoké tempo útoku budou obcházet odpory tohoto druhu, aniž je likvidovaly. Tento úkol může pak připadnout druhým sledům a zejména zálohám. Zvládnout optimální způsoby boje o město, osadu a dům si musí proto osvojit všechny motostřelecké i tankové jednotky. Je nutné pracovat palebnou součinností, činností úderných skupin a zvládnout některou speciální techniku bojové činnosti. Na druhé straně však je třeba i zdokonalovat vojska v obraně a ve všestranném využití osad jako výhodného prvku celkového uspořádání obranné sestavy.

Ve výcviku vojsk budeme více zdůrazňovat prvky **bojových střelb** spojených s přestřelováním a prostřelováním vojsk, s bombardováním letectvem, ostrou střelbou z bojových vrtulníků a překonávání zátarasů různými způsoby. Budeme intenzivněji zejména po fyzické stránce připravovat jednotlivého bojovníka pro boj zblízka. Dosavadní praxi výsadkových a průzkumných jednotek rozšíříme do všech druhů vojsk. Musíme využít zdravé ctižádosti jednotlivce být silný a připravený. I formami zájmových kroužků budeme zvyšovat bojové vlastnosti vojáků.

Současně s tím budeme všestranně podporovat snahu maximálně zefektivnit **proces teoretické výuky** s využitím moderních auditivních a vizuálních metod, učicích strojů a programové výuky. Tyto metody využijeme zejména při přípravě mentálně kvalifikovanějších kádřů, jako je velitelský sbor, vojáci s vysokoškolským nebo středně odborným vzděláním.

Jak je vidět, úkoly tohoto roku jsou značné, náročné a jejich splnění si vyžádá mnoho koordinovaného úsilí velitelů a politických orgánů všech stupňů. Nemůžeme však zahodit šanci; v ostatních armádách našla intenzifikace výcviku již své plné uplatnění a v mnohých již se projevují i výrazné výsledky. Promarnit tento rok by byl již příliš velký handicap, na který bychom v budoucnu stěží stačili.

V naší armádě je jistě dost zdravých a připravených sil, které jsou schopny tyto úkoly splnit. Čím obtížnější a náročnější je cíl, kterého chceme dosáhnout, tím více pravých vojenských vlastností je třeba rozvinout, tím větší bude i pocit uspokojení nad dosaženými výsledky.

Každá vojenská akce v libovolné válce vnáší jistou dezorganizaci do řad bojujících. Z toho nelze vyvozovat, že se nemá bojovat.

Ztoho je třeba vyvodit, že je nutno naučit se bojovat. Jen to a dost!